

ΕΚΤΙΜΗΣΗ, ΕΚΤΙΜΩ. *Γν.* 162, 165, 296, 508.

ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ. *Γν.* 255, 256.

ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΑ. Τα δικά μας και των άλλων τα ελαττώματα. *Γν.* 31. — Περισσότερο αρέσουμε με τα ελαττώματά μας, 90. — Τα ελαττώματα του πνεύματος και τα γερατειά, 112. — Η αδυναμία ελάττωμα αδιόρθωτο, 130. — Το ελάττωμα των γυναικών που κάνουν έρωτα, 131. — Οι φαρμακεροί έπαινοι που ξεσκεπάζουν τα ελαττώματα, 145. — Η τύχη διορθώνει ελαττώματα, 154. — Τα ελαττώματα που αρέσουν, 155. — Γιατί ομολογούμε τα ελαττώματά μας, 184. — Μεγάλοι άνθρωποι, μεγάλα ελαττώματα, 190. — Τα ψυχικά ελαττώματα, 194. — Οι καθώς-πρέπει άνθρωποι και τα ελαττώματά τους, 202. — Οι άνθρωποι που τους πάνε τα ελαττώματά τους, 251. — Η σοβαρότητα και τα ψεγάδια τού πνεύματος, 257. — Τα ελαττώματα τής ψυχικής διάθεσης, 290. — Όταν μιλεί κανείς συχνά για τα ελαττώματα των φίλων του, 319. — Γιατί ομολογούμε τα μικρά ελαττώματά μας, 327. — Τα ελαττώματα που λάμπουν, 354. — Χωρίς την ταπεινοφροσύνη διατηρούμε όλα τα ελαττώματά μας, 358. — Προτερήματα που εκφυλίζονται σ' ελαττώματα, 365. — Το ελάττωμα της οξυδέρκειας, 377. — Τα ελαττώματα κι η ειλικρίνειά μας, 383. — Δεν απέχουμε από το πιστεύουμε πως δεν έχουμε ελαττώματα, 397. — Το ελάττωμα της τεμπελιάς, 398. — Η τύχη και τα ελαττώματά μας, 403. — Η απόκρυψη των ελαττωμάτων μας, 411. — Περιφανεύομαστε για ελαττώματα αντίθετα απο τα πραγματικά μας, 424. — Τι μας κρύβει τα ελαττώματα των φίλων μας, 426. — Ποιά ελαττώματα φίλων συγχωρούμε, 428. — Τα ελαττώματα που δεν θέλουμε να διορθώσουμε, 442. — Η υπεροψία και τ' άλλα ελαττώματά μας 450. — Κατακρίνουμε τα ελαττώματα που δεν έχουμε, 462. — Ελαττώματα και ταλέντα, 468. — Το ελάττωμα της ντροπαλότητας, 480. — Τα κακά ιδιώματα που καταντούν ελαττώματα, 493. — Ελαφρομυαλιά κι ελαττώματα, 498. — Γιατί πιστεύουμε πως οι άλλοι έχουν ελαττώματα, 513. — Εύκολα επικρίνουμε τα ελαττώματα των άλλων, 526. — Ο εραστής και τα ελαττώματα της ερωμένης του, 545. — Η αλα-

ζονεία και τα γιατρικά τών ελαττωμάτων μας, 585. — Η ματαιοδοξία και τα ελαττώματά μας, 609.

ΕΛΑΦΡΟΤΗΤΑ. *Γν.* 181, 498, 577.

ΕΛΠΙΔΑ, ΕΛΠΙΖΩ. Υποσχέσεις κι ελπίδες, *Γν.* 33. — Έρωτας κι ελπίδα, 75. — Η ελπίδα και το τέλος τής ζωής, 168. — Φιλαργυρία κι ελπίδες, 492. — Ελπίδα και φόβος, 515. — Δεν είμαστε όσο ευτυχισμένοι ελπίζαμε, 572. — Η ελπίδα να βρούμε μυαλό στους άλλους, 586. — Όρια στις ελπίδες και τους φόβους μας, 617.

ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ. Συνήθως, η ειλικρίνεια τρόπος για να κερδηθεί η εμπιστοσύνη, *Γν.* 62. — Συμβουλές, κι εμπιστοσύνη εκείνων που τις δέχονται, 116. — Η εμπιστοσύνη που μας δείχνουν οι μεγάλοι, 239. — Η αφοσίωση εφεύρεση της φιλαυτίας για να κερδίσει την εμπιστοσύνη, 247. — Το λογικό πρέπει να μας κάνει φειδωλούς στην εμπιστοσύνη μας, 365. — Εξυπνάδα, εμπιστοσύνη και κουβέντα, 421. — Η επιθυμία συμπόνιας ή θαυμασμού μεγάλο μέρος τής εμπιστοσύνης μας, 475. — Η εμπιστοσύνη μας στον εαυτό μας και στους άλλους, 624.

ΕΜΠΟΡΟΣ, *Γν.* 223,

ΕΝΑΡΕΤΟΣ. *Γν.* 548, 552 (βλ. και ΑΡΕΤΗ)

ΕΝΟΧΛΗΤΙΚΟΣ, ΕΝΟΧΛΩ. *Γν.* 242, 403.

ΕΝΤΕΛΕΙΑ. *Γν.* 626.

ΕΝΤΙΜΟΤΗΤΑ. *Γν.* 170.

ΕΞΟΥΣΙΑ. *Γν.* 525.

ΕΞΥΠΝΑΔΑ. *Γν.* 150, 221, 340, 415, 421, 599.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ. *Γν.* 214, 256, 367.

ΕΠΑΡΧΙΕΣ. *Γν.* 608.

ΕΠΙΔΕΞΙΟΣ, (ΙΚΑΝΟΣ, κλπ.). Η επιθυμία να φανούμε ικανοί, *Γν.* 199. — Επιδέξια χρήση τής ανοησίας, 208. — Η δεξιότητα των γενναίων ν' αποφύγουν τον θάνατο, 221. — Η υπέρτατη επιδεξιότητα, 244. — Η απόκρυψη της επιδεξιότητας, 245. — Κανένας δεν είναι αρκετά ικανός ώστε να γνωρίζει όλο το κακό που κάνει, 269. — Η ικανότητα να ωφεληθούμε από μια καλή συμβουλή, 283. — Η ικανότητα να χρησιμοποιούμε τα γιατρικά, 288. — Η κρυμμένη μας ικανότητα. 404. — Οι ικα-

νότεροι βρίσκουν προφάσεις για να μη βλέπουν πως ο θάνατος είναι η μεγαλύτερη συμφορά, 504.— Κατεργαριά κι επιδεξιότητα, 529.— Η ικανότητα των ανικάνων, 639.

ΕΠΙΔΟΚΙΜΑΣΙΑ. Γν. 280.

ΕΠΙΕΙΚΕΙΑ. Γν. 15, 16.

ΕΠΙΘΥΜΙΑ, ΕΠΙΘΥΜΩ. (βλ. και ΠΟΘΟΣ). Γν. 383, 469.

ΕΠΙΚΡΙΝΩ, ΕΠΙΚΡΙΣΕΙΣ. Γν. 147, 148, 526, 554, 567.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ. Γν. 243.

ΕΠΙΜΟΝΗ. Γν. 177,

ΕΠΙΠΟΛΑΙΟΤΗΤΑ. Γν. 179, 181, 498.

ΕΠΙΤΗΔΕΙΟΤΗΤΑ, ΕΠΙΤΗΔΕΙΟΣ. Η επιτηδειότητα της φιλαυτίας, Γν. 4.— Πάθος, τρέλλα κι επιτηδειότητα, 6.— Ο επιτηδειος ωφελείται κι από τα δυσάρεστα, 59.— Οι επιτηδειοί επικρίνουν τις κατεργαριές, 124.— Χωριατιά κι επιτηδειότητα, 129.— Η επιτηδειότητα στην κουβέντα, 139.— Ειλικρίνεια κι επιτηδειότητα, 170.— Δεν συγχωρούμε όσους νομίζουν πως είναι επιτηδειότεροί μας, 350.— Το να κλέβεις το Δημόσιο θεωρείται επιτηθειότητα, 608.— Καλωσύνη κι επιτηδειότητα, 620.

ΕΠΙΤΥΧΙΑ, ΕΠΙΤΥΧΑΙΝΩ. Γν. 212, 243.

ΕΠΙΦΑΣΗ. Γν. 166.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ. Γν. 453.

ΕΡΑΣΤΕΣ, ΕΡΩΜΕΝΕΣ. Αγάπη και μίσος τής ερωμένης, Γν. 111.— Γιατί δε βαρύνονται μαζί οι εραστές κι οι ερωμένες, 312.— Πότε είναι δύσκολο να μείνουμε πιστοί στην ερωμένη μας, 331.— Γιατί οι γυναίκες κλαίνε τους πεθαμένους εραστές τους, 362.— Γιατί αγαπούμε τη μαιρέσα μας, 374.— Πότε οι γυναίκες κρατούν τον πρώτο ερωμένο τους, 396.— Οι φιλάρεσκες κι οι ερωμένοι τους, 471.— Ο εραστής και τα ελαττώματα της ερωμένης του, 545.— Η αστασία τής ερωμένης κι η απιστία τού εραστή, 577.— Η ειλικρίνεια μεταξύ εραστών, 637.

ΕΡΓΑΣΙΑ. Γν. 535.

ΕΡΩΤΕΣ, (βλ. και ΑΓΑΠΗ). Ο ορισμός τού έρωτα, Γν. 68.— Ο αγνός έρωτας, 69.—

Ο προσποιημένος έρωτας, 70.— Ο έρωτας, το μίσος, η φιλία, 72.— Γυναίκες κι ερωτοδουλειές, 73.— Έρωτας κι απομιμήσεις του, 74.— Έρωτας και φωτιά, 75.— Ο αληθινός έρωτας σαν την εμφάνιση των πνευμάτων, 76.— Έρωτας και ερωτικές συναλλαγές, 77.— Οι γυναίκες που κάνουν έρωτα, 131.— Οι άνθρωποι που δεν θα είχαν ερωτευτεί, 136.— Η σταθερότητα στον έρωτα, 175.— Η απόλαυση του έρωτα, 259.— Η αγάπη τού εαυτού μας κι ο έρωτας, 262.— Ο έρωτας πάθος βίαιο, 266.— Η χάρη τού καινούριου στον έρωτα, 274.— Οι γυναίκες κι ο έρωτας, 277.— Αδύνατο να ξαναγαπηθούμε, 286.— Η ζήλια κι ο έρωτας, 324.— Οι γυναίκες, η φιλαρέσκεια και το πάθος, 334.— Έρωτας, απάτη και δυσπιστία, 335.— Ζήλια κι έρωτας, 361.— Ικανοποίηση κι έρωτας, 385.— Έρωτας κι ερωτοδουλειές, 402.— Στον έρωτα όποιος γιατρευτεί πρώτος, 417.— Νέες, ηλικιωμένοι και έρωτας, 418.— Έρωτας και γελοία λάθη, 422.— Γυναίκες, φιλία κι έρωτας, 440.— Έρωτας κι ευτυχία τής άγνοιας, 441.— Φάρμακα για τον έρωτα, 459.— Γυναίκες, βίαια πάθη, έρωτας, 466.— Οι γυναίκες αγαπούν στην αρχή τον ερωμένο, κατόπι τον έρωτα, 471.— Ο έρωτας λιγότερο σπάνιος από τη φιλία, 473.— Σταθερότητα κι έρωτας, 477.— Ευκολότερο το νέο πάθος ενόσω υπάρχουν τ' απομεινάρια ενός παλιού, 484.— Φιλοδοξία κι έρωτας, 490.— Εγωισμός κι έρωτας, 500.— Έρωτας κι εκδηλώσεις του, 501.— Φρόνηση κι έρωτας, 546.— Γυναίκα, αρετή, κι έρωτας, 548.— Έρωτας και ψυχή, 576.— Έρωτας, αστασία ερωμένης, ελαφρότητα εραστή, 577.— Έρωτας, αρρώστεια, θεραπεία, 634.— Ο σίγουρος τρόπος να κερδίζει κανείς στον έρωτα, 636.— Έρωτας και πυρετός, 638.

ΕΡΩΤΙΚΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ. Γν. 277.

ΕΡΩΤΙΚΗ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗ. Γν. 77.

ΕΡΩΤΟΔΟΥΛΕΙΕΣ. Γν. 73, 131, 402, 499.

ΕΡΩΤΟΤΡΟΠΙΑ. Γν. 640.

ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΑ. Γν. 275, 464, 528.

ΕΥΓΛΩΤΤΙΑ. Γν. 8, 249, 250.

ΕΥΓΕΝΕΙΑ. Γν. 99, 260, 285, 372.

ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ. Η ευγνωμοσύνη δεν είναι

Ε. Π. Δ. της Κ. τ. Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

φυσική στους ανθρώπους, Γν. 14.—Ο αχάριστος μπορεί να φταίει λιγότερο από τον ευεργέτη του, 96.—Η ευγνωμοσύνη διατηρεί τις συναλλαγές, 223.—Ευγνωμοσύνη και χρέη ευγνωμοσύνης, 224.—Ασυμφωνία στο μέτρο τής ευγνωμοσύνης, 225.—Αλαζονεία, φιλαυτία, ευγνωμοσύνη, 228.—Ευγνωμοσύνη κι ανεκτικότητα, 229.—Η στοργή τών φίλων μας κι η ευγνωμοσύνη μας, 279.—Ευγνωμοσύνη που αποβλέπει σε νέες ευεργεσίες, 298.—Ευγνωμοσύνη για τις μικρές, αχαριστία για τις μεγάλες ευεργεσίες, 299.—Ευγνωμοσύνη που κάνει τούς ευεργέτες χρεώστες μας, 438.—Όσοι ευεργετούμε κι όσοι μας ευεργετούν, 558.

ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑ. Γν. 48.

ΕΥΕΡΓΕΣΙΑ, ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ, (βλ. ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ).

ΕΥΘΥΚΡΙΣΙΑ. Γν. 285.

ΕΥΘΥΤΗΤΑ. Γν. 562.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ. Γν. 124, 453.

ΕΥΝΟΟΥΜΕΝΟΣ. Γν. 55.

ΕΥΠΡΕΠΕΙΑ. Γν. 447.

ΕΥΣΕΒΕΙΑ, ΕΥΣΕΒΗΣ. Γν. 12, 427, 518, 534.

ΕΥΤΥΧΙΑ. κλπ. Η μετριοπάθεια των ευτυχισμένων, Γν. 17.—Όσοι μεθούν με την ευτυχία τους, 18.—Χρειάζεται αρετή για να υπομένει κανείς τήν ευτυχία του, 25.—Τα όργανα του σώματος, η αλαζονεία κι η ευτυχία, 36.—Οι προτιμήσεις μας κι η ευτυχία, 48.—Δεν έχουμε όση ευτυχία φανταζόμαστε, 49.—Συμφηρισμός ευτυχίας και δυστυχίας, 52.—Ευτυχία και χαρακτήρας, 61.—Οι τυχεροί αδιόρθωτοι, 227.—Η ευτυχία στον έρωτα, 259.—Πιστός κι ευτυχισμένος, 331.—Ευτυχία και φιλαυτία, 339.—Άγνοια κι ευτυχία, 441.—Υπερβολή ευτυχίας, 464.—Φθόνος κι ευτυχία, 476.—Η ευτυχία κι η δυστυχία τών μεγάλων παθών, 485.—Ολιγάρεσκια κι ευτυχία, 522.—Εργασία κι ευτυχία, 535.—Ο φρόνιμος ευτυχισμένος με λίγα, ο τρελλός με τίποτα, 538.—Ευτυχία και προσποίηση ευτυχίας, 539.—Τι ευτυχία δίνει ό,τι πρόκειται να ποθήσουμε, 543.—Η ευτυχία προτιμά τούς ευτυχισμένους, 551.—Η μετριοπάθεια στην ευτυχία, 565.—Ως πού θα φτάσει η

δυστυχία σου, 570.—Η ευτυχία δεν φτάνει την ελπίδα μας, 572.—Η χαρά μας για την ευτυχία τών φίλων μας, 582.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΗ. (απόλαυση). Γν. 123, 233, 259, 314, 430, 573.

ΕΧΘΡΟΣ. Συμφιλίωση με εχθρούς μας, 82.—Όταν μας γελούν οι εχθροί μας, 114.—Πιστεύουμε πως οι εχθροί μας δεν έχουν κανένα προτέρημα, 397.—Οι εχθροί μας μάς κρίνουν σωστότερα, 458.—Η λύπη μας για τις συμφορές τών εχθρών μας, 463.—Δεν τολμούμε να φανούμε εχθροί τής αρετής, 489.—Η καταστροφή τού γείτονα 521.—Η φιλαυτία δέχεται να γίνει έχθρός τού εαυτού της, 563.

Η

ΗΓΕΜΟΝΕΣ. Γν. 15, 518, 603.

ΗΛΙΚΙΑ. Γν. 112, 207, 210, 222, 405.

ΗΛΙΟΣ. Γν. 26.

ΗΡΩΕΣ. Γν. 24, 53, 185, 217.

ΗΣΥΧΙΑ. Γν. 205.

Θ

ΘΑΜΑ. Γν. 349.

ΘΑΝΑΤΟΣ. Γν. Περιφρόνηση του θανάτου, 21.—Λίγοι τον γνωρίζουν, 23.—Δεν μπορούμε να τον ατενίσουμε, 26.—Η ελπίδα κι ο θάνατος, 168.—Ο φόβος τού θανάτου αφαιρεί από την αντρειά, 215.—Οι γενναίοι κι η άποφυγή τού θανάτου, 221.—Οι γυναίκες κι ο θάνατος τών ερωμένων τους, 362.—Στοχασμοί πάνω στον θάνατο 504.

ΘΑΡΡΟΣ. Γν. 215.

ΘΑΥΜΑΖΩ, ΘΑΥΜΑΣΜΟΣ. Γν. 78, 294, 356, 475.

ΘΕΙΑ ΠΡΟΝΟΙΑ. Γν. 613.

ΘΕΛΗΣΗ, ΘΕΛΩ. Γν. 30, 237, 295, 297, 575.

ΘΕΟΣ. Γν. 505, 503, 537.

ΘΕΣΗ. Γν. 207, 419, 449.

ΘΗΣΑΥΡΟΣ. Γν. 552.

ΘΛΙΨΗ. Γν. 232, 233, 619.

ΘΝΗΤΟΣ. Γν. 510.

ΘΥΜΟΣ. *Γν.* 601.

ΘΥΜΟΥΜΑΙ, ΘΥΜΗΣΗ. *Γν.* 313.

ΘΥΣΙΑ, ΘΥΣΙΑΖΩ. *Γν.* 390, 537.

Ι

ΙΔΙΟΣΥΓΚΡΑΣΙΑ. *Γν.* 220, 346, 504, 569, 601.

ΙΔΙΟΤΕΛΕΙΑ. *Γν.* 486.

ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΚΡΥΜΕΝΕΣ. *Γν.* 344, 594.

ΙΔΙΩΜΑ. *Γν.* 493.

ΙΚΑΝΟΠΟΙΩ. *Γν.* 540.

ΙΚΑΝΟΣ, (βλ. ΕΠΙΔΕΞΙΟΣ).

ΙΚΡΙΩΜΑ. *Γν.* 504.

Κ

ΚΑΒΓΑΔΕΣ. *Γν.* 496.

ΚΑΘΗΚΟΝ. *Γν.* 169, 172.

ΚΑΘΩΣ - ΠΡΕΠΕΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ. *Γν.* 99, 202, 203, 206, 353.

ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ (ΤΟ). *Γν.* 274, 426.

ΚΑΚΙΑ, ΚΑΚΟΣ. Κανενός η κακία δεν πρέπει να μας ξαφνίζει, *Γν.* 197.— Η έμφυτη κακία μας, 230.— Οι κακοί που έχουν καλωσύνη, 284.— Η κακία μας για τους κατεργάρηδες, 350.— Κακογλωσσία, ματαιοδοξία, κακία, 483.— Οι κακοί δεν τολμούν να φανούν εχθροί τής αρετής, 489.— Δεν υπάρχει υπερβολική κακία, 610.— Για να είσαι καλός πρέπει να πιστεύουν πως μπορείς να φανείς και κακός, 621.

ΚΑΚΙΕΣ. Οι κακίες στη σύνθεση των αρετών, *Γν.* 182.— Δεν περιφρονούμε όλους που έχουν κακίες, 186.— Το όνομα της αρετής, το συμφέρον κι οι κακίες, 187.— Η φύση βάζει τα όρια στις κακίες, 189.— Οι κακίες μάς προσμένουν στον δρόμο τής ζωής, 191.— Όταν μας παρατούν οι κακίες, 192.— Οι πολλές κακίες μάς προφυλάγουν από τη μία, 195.— Η υποκρισία, η κακία κι η αρετή, 218.— Συμφέρον και κακίες, 253.— Κακίες χρήσιμες στην καθημερινή ζωή, 273.— Η τύχη φανερώνει τις κακίες μας, 380.— Η αδυναμία, η αρετή κι η κακία, 445.— Κα-

τηγορούμε την κακία από συμφέρον, 597.— Κακίες που η φιλαυτία μας τις μεταμφιέζει σε αρετές, 607.

ΚΑΚΟ (ΤΟ). Η υποχρέωση να εκδικηθούμε για το κακό: σκλαβιά, *Γν.* 14.— Το κακό που κάνουμε, οι αρετές μας κι ο κατατρογμός μας, 29.— Συμψηφισμός καλών και κακών, 52.— Για να κάνουμε ατιμώρητα κακό, 121.— Η μεταμέλεια δεν είναι λύπη παρά φόβος τού κακού., 180.— Έρωτες του κακού, 185.— Άνθρωποι για τους οποίους δεν πιστεύουμε κακό, 197.— Το καλό κάποιου επιβάλλει να σεβόμαστε το κακό του, 229.— Το κακό είναι μεταδοτικό, 230.— Το κακό που κάνουμε είναι κάποτε λιγότερο επικίνδυνο από το καλό, 238.— Η βιασύνη να πιστέψουμε το κακό, 267.— Δεν ξέρουμε όλο το κακό που κάνουμε, 269.— Τα φυσικά μας αβέβαια στο καλό και στο κακό, 470.— Το τέλος τού καλού ένα κακό, 519.— Τα κακά κι η ευαισθησία μας, 528.

ΚΑΚΟΓΛΩΣΣΙΑ. *Γν.* 483.

ΚΑΚΟΛΟΓΙΑ. *Γν.* 138, 148, 454, 483.

ΚΑΚΟΤΥΧΙΑ. *Γν.* 25, 235, 583.

ΚΑΛΗ ΠΙΣΤΗ. *Γν.* 223.

ΚΑΛΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ. (βλ. ΕΥΓΕΝΕΙΑ).

ΚΑΛΟ (ΤΟ). Η υποχρέωση ν' αποδώσουμε το καλό μάς φαίνεται σκλαβιά, *Γν.* 14.— Ο φθόνος δεν ανέχεται το καλό τών άλλων, 28.— Συμψηφισμός καλού και κακού, 52.— Γιατί κάνουμε καλό 121.— Έρωτες του καλού, 185.— Το καλό που λάβαμε, 229.— Το καλό είναι μεταδοτικό, 230.— Όταν η φιλαυτία μας εργάζεται για το καλό τών άλλων, 236.— Συχνά είναι πιο επικίνδυνο να κάνεις πολύ καλό παρά κακό, 238.— Όσο καλό κι αν πουν για μας., 303.— Όσο μπορούμε να κάνουμε καλό., 306.— Τα φυσικά μας αβέβαια στο καλό και στο κακό, 470.— Το τέλος τού καλού είναι ένα κακό, 519.— Τα καλά κι η ευαισθησία μας, 528.

ΚΑΛΟΣ, ΚΑΛΩΣΥΝΗ. Καλωσύνη και παρατηρήσεις σε όσους λαθεύουν, *Γν.* 37.— Η φιλαυτία μοιάζει να γίνεται κοροϊδία της καλωσύνης, 236.— Καλωσύνη και δύναμη να είμαστε κακοί, 237.— Κακοί με καλωσύνη, 284.— Η καλωσύνη είναι έμφυτη, 365.— Ανόητος και καλωσύνη,

387.— Η συμπόνια για τους εχθρούς μας αλαζονεία μάλλον παρά καλωσύνη, 463.— Σπάνια η αληθινή καλωσύνη, 481.— Χαρά για την ευτυχία τών φίλων μας και καλωσύνη, 582.— Δεν υπάρχει υπερβολική καλωσύνη. 610.— Καλωσύνη κι επιτηδειότητα. 620.— Καλωσύνη και ικανότητα να φανείς κακός, 621.

ΚΑΛΟΤΥΧΙΑ, (βλ. **ΕΥΤΥΧΙΑ**).

ΚΑΠΡΙΤΣΙΑ. Γν. 45.

ΚΑΡΔΙΑ. Πάθη γεννιούνται αδιάκοπα στην καρδιά, 10.— Οι σοφοί κρατούν την ταραχή τους κλεισμένη στην καρδιά, 20.— Η καρδιά συχνά μάς οδηγεί, 43.— Ο αγνός έρωτας μένει κλεισμένος στην καρδιά, 69.— Όλοι λένε καλό για την καρδιά τους, 98.— Το πνεύμα κορόιδο τής καρδιάς, 102.— Δεν ξέρουμε όλοι την καρδιά μας, 103.— Το πνεύμα κι η καρδιά, 108.— Η προφορά τής πατρίδας μένει στην καρδιά, 342.— Κανόνες και καρδιά τής γυναίκας, 346.— Ποιούς επαινούμε με την καρδιά μας, 356.— Επαινώντας τις με την καρδιά μας, συμμετέχουμε στις καλές πράξεις, 432.— Αντιφάσεις στην καρδιά τού καθενός, 478.— Καινούριο πάθος κι απομεινάρια παλιού, 484.— Συνωμοσίες και καρδιά, 614.

ΚΑΡΤΕΡΙΑ. Γν. 20, 21, 420, 504.

ΚΑΤΑΓΩΓΗ. Γν. 94, 500.

ΚΑΤΑΔΙΚΟΙ (στα βασανιστήρια). Γν. 21.

ΚΑΤΑΚΡΙΝΩ, **ΚΑΤΑΚΡΙΣΗ**. Γν. 58, 198, 494.

ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ. Γν. 608.

ΚΑΤΑΠΤΩΣΗ. Γν. 420.

ΚΑΤΕΡΓΑΡΗΣ, **ΚΑΤΕΡΓΑΡΙΑ**. Η πιο φίνα κατεργαριά, Γν. 117.— Γιατί οι επιτήδαιοι επικρίνουν τις κατεργαριές, 124.— Κατεργαριές και μικρομυαλιά, 125.— Κατεργαριές και προδοσίες, 126.— Ο σίγουρος τρόπος για να μας γελούν, 127.— Προσποιημένη απλότητα και κατεργαριά, 289.— Γιατί έχουμε κακία για τους κατεργάρηδες, 350.— Δεν μπορούμε να είμαστε πιο κατεργάρηδες απ' όλους, 394.— Οι δικές μας και των άλλων οι κατεργαριές, 407.— Κατεργαριά κι επιδεξιότητα, 529.

ΚΑΤΗΓΟΡΩ, **ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ**. Γν. 533, 580.

ΚΑΤΩΝΑΣ. Γν. 504.

ΚΑΥΧΙΕΜΑΙ. Γν. 203.

ΚΗΔΕΙΕΣ. Γν. 612.

ΚΙΝΔΥΝΟΣ. Γν. 215, 217, 616.

ΚΛΑΜΑΤΑ. Γν. 233, 362, 527.

ΚΛΕΒΩ. Γν. 608.

ΚΟΙΝΩΝΙΑ, (βλ. **ΚΟΣΜΟΣ**).

ΚΟΚΕΤΑΡΙΑ, (βλ. **ΦΙΛΑΡΕΣΚΕΙΑ**).

ΚΟΛΑΚΕΙΑ, **ΚΟΛΑΚΕΥΩ**. Φιλαυτία και κολακεία, Γν. 2.— Φιλοφροσύνη τού πνεύματος τα κολακευτικά λόγια, 100.— Οι κολακείες για τον εαυτό μας, 123.— Ο έπαινος επιτήδεια κολακεία, 144.— Η κολακεία τού εαυτού μας, 152.— Η κολακεία κάλπικο νόμισμα, 158.— Η εμπιστοσύνη τών μεγάλων κολακεύει την αλαζονεία μας, 239.— Κολακεία και τρόπος κολακείας, 329.— Η φιλαυτία μάς κολακεύει με την ελπίδα να ευτυχήσουμε, 582.— Η φιλαυτία ο μεγαλύτερος μας κόλακας, 600.

ΚΟΛΑΣΗ. Γν. 562.

ΚΟΡΜΙ, (βλ. **ΣΩΜΑ**).

ΚΟΡΟΙΔΟ. Γν. 87, 102, 236, 507.

ΚΟΣΜΟΣ, **ΚΟΙΝΩΝΙΑ**. Για να επιβληθούμε στην κοινωνία., Γν. 56.— Κοινωνία και κορόιδα, 87.— Ελαττώματα και κοινωνική ζωή, 90.— Κόσμος και αξία, 166.— Κόσμος κι εκφράσεις, 256.— Όσοι πρωτοβγαίνουν στον κόσμο, 280.— Τι κυβερνά τον κόσμο, 435.— Ο κόσμος κι η αξία, 455.— Οι νέοι που βγαίνουν στον κόσμο., 495.— Τι ονομάζει αρετή ο κόσμος, 606.— Αλληλουχία και τάξη στον κόσμο, 613.— Το γύρισμα που αλλάζει τις τύχες τού κόσμου, 625.

ΚΟΥΒΕΝΤΑ, **ΟΜΙΛΙΑ**. Γν. 139, 142, 364, 421, 510.

ΚΟΥΡΑΓΙΟ. Γν. 397, 616.

ΚΡΑΤΟΣ. Γν. 629.

ΚΡΙΝΩ, **ΚΡΙΣΗ**. Κανείς δεν παραπονιέται για την κρίση του, 89.— Το πνεύμα κι η κρίση, 97.— Πώς κρίνουν τούς ανθρώπους, 212.— Καλό γούστο και κρίση, 258.— Από ποιων κρίση εξαρτιέται η φήμη μας, 268.— Η κρίση τού κόσμου, 455.

— Ανόητοι και κρίση, 456.— Οι εχθροί μας μάς κρίνουν καλύτερα, 458.

ΚΥΒΕΡΝΩ. *Γν.* 151, 435.

ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ. *Γν.* 68.

ΚΩΜΩΔΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ. *Γν.* 568.

Λ

ΛΑΘΗ, ΛΑΘΕΥΩ. Οι παρατηρήσεις που κάνουμε σε όσους λαθεύουν, *Γν.* 37.— Πότε ξεχνούμε τὰ λάθη μας, 196.— Τα πιο γελοία λάθη μας οφείλονται στον έρωτα, 422.— Η φιλαργυρία λαθεύει σχεδόν πάντα, 491.— Οι άνθρωποι ξέρουν τὰ λάθη τους καλύτερα απ' όσο φαίνεται, 494.— Πότε πρέπει να παρηγοριέται κανείς για τα λάθη του, 641.

ΛΑΟΣ. *Γν.* 15.

ΛΟΓΙΚΟ, ΛΟΓΙΚΟΣ. (Βλ. και ΠΝΕΥΜΑ). Δύναμη και λογικό, *Γν.* 42.— Ήρωες και λογικό, 217.— Νιότη και λογικό, 271.— Συμφορές, αδυναμία και λογικό, 325.— Προτερήματα που μας έρχονται από το λογικό, 365.— Η ματαιοδοξία και το λογικό, 467.— Όσο γινόμαστε λογικότεροι ντρεπόμαστε .. 523.

ΛΟΞΑ, *Γν.* 502.

Μ

ΜΑΙΤΡΕΣΑ. *Γν.* 374. (Βλ. και ΕΡΩΜΕΝΕΣ).

ΜΑΚΑΡΙΟΤΗΤΑ. *Γν.* 630.

ΜΑΝΙΑ. *Γν.* 601. (Βλ. και ΤΡΕΛΛΑ).

ΜΑΝΤΕΙΑ. *Γν.* 425, 632.

ΜΑΤΑΙΟΔΟΞΙΑ. Η επιείκεια άσκειται και από ματαιοδοξία, *Γν.* 16.— Η ματαιοδοξία τών ηρώων, 24.— Δείχνουμε ματαιοδοξία για τα πάθη μας, 27.— Όταν η αλαζονεία παρατά τη ματαιοδοξία, 33.— Η ματαιοδοξία μάς κάνει να μιλούμε, 137.— Κολακεία και ματαιοδοξία, 158.— Η αρετή ενισχύεται από τη ματαιοδοξία, 200.— Ματαιοδοξία, γενναιότητα αντρών, αρετή γυναικών, 220.— Οι θλίψεις μας, το συμφέρον κι η ματαιοδοξία μας, 232.— Το πένθος τών γυναικών κι η ματαιοδοξία τους 233.— Η εμπιστοσύνη των μεγάλων κι η ματαιοδοξία τους, 239.— Γενναιότητα και ματαιοδοξία, 363.— Η ματαιο-

δοξία κλονίζει τις αρετές, 388.— Η ματαιοδοξία τών άλλων κι η δική μας, 389.— Η διορατικότητά μας κολακεύει τη ματαιοδοξία μας, 425.— Η ματαιοδοξία μάς βασανίζει αδιάκοπα, 443.— Η ζήλεια, η ντροπή κι η ματαιοδοξία μας, 446.— Η ματαιοδοξία και τα γούστα μας, 467.— Κακογλωσσιά και ματαιοδοξία, 483.— Αμέτρητα τα είδη τής ματαιοδοξίας, 506.— Η ματαιοδοξία κι οι ταπεινώσεις, 536.— Ομολογούμε τα ελαττώματά μας από ματαιοδοξία, 609.— Η μεγαλοπρέπεια τών κηδειών κι η ματαιοδοξία τών ζωντανών, 612.

ΜΑΧΗ. *Γν.* 215.

ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ. *Γν.* 157, 190.

ΜΕΙΛΙΧΙΟΣ. *Γν.* 479.

ΜΕΛΕΤΩ. *Γν.* 550.

ΜΕΤΑΜΕΛΕΙΑ. *Γν.* 180.

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΝΟΥΜΑΙ, ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ. *Γν.* 254, 568.

ΜΕΤΑΜΦΙΕΣΗ, ΜΕΤΑΜΦΙΕΖΟΥΜΑΙ. Δεν υπάρχει μεταμφίεση για τον έρωτα, 70.— Μεταμφιεζόμαστε και για τους άλλους και για τον εαυτό μας, *Γν.* 119.— Η γενναιοδωρία φιλοδοξία μεταμφιεσμένη, 246.— Η ταπεινοφροσύνη τέχνασμα της αλαζονείας που μεταμφιέζεται, 254.— Ψευτιές μεταμφιεσμένες σε αλήθειες, 282.— Η φιλαυτία μάς κάνει να μεταμφιέζουμε τα παραμικρότερα τρωτά μας, 494.— Οι αρετές μας κακίες μεταμφιεσμένες από τη φιλαυτία, 607.— Βλ. και σελ. 23.

ΜΕΤΡΙΟΠΑΘΕΙΑ. Η μετριοπάθεια των ευτυχισμένων, *Γν.* 17.— Η μετριοπάθεια δεν είναι παρά φόβος τού φθόνου, 18.— Η μετριοπάθεια ραθυμία τής ψυχής, 293.— Γιατί ανακήρυξαν τη μετριοπάθεια αρετή, 308.— Η μετριοπάθεια στην καλοτυχία, 565.— Η μετριοπάθεια μοιάζει με την εγκράτεια στο φαγητό, 566.— Ο μετριοπαθής δικαστής κι η δικαιοσύνη, 579.

ΜΕΤΡΙΟΦΡΟΣΥΝΗ. *Γν.* 596.

ΜΙΚΡΟΛΟΓΙΑ. *Γν.* 41.

ΜΙΚΡΟΠΡΑΜΑΤΑ. *Γν.* 41, 272, 357, 488, 569.

ΜΙΛΩ. *Γν.* 137, 138, 364, 366, 556.

ΜΙΜΗΣΗ, ΜΙΜΟΥΜΑΙ. *Γν.* 230, 618.

Ε. Δ. ΤΡΙΑΚ. Τ. Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΜΙΣΟΣ, ΜΙΣΩ. Μισούμε όσους μας ευεργετούν, 14.—Περισσότερο μας μισούν για τις αρετές παρά για τα ελαττώματά μας, 29.—Το μίσος για τους ευνοουμένους, 55.—Έρωτας, μίσος, φιλία, Γν. 72.—Έρωμένη αγάπη και μίσος, 111.—Πιο εύκολα αγαπούμε όσους μάς μισούν, 321.—Ο φθόνος και το μίσος, 328.—Το μίσος κατά τής κολακείας, 329.—Όταν το μίσος μας είναι υπερβολικό, 338.—Η φιλαυτία φτάνει να μισεί τον εαυτό της, 563.

ΜΟΙΡΑ. Γν. 52, 613.

ΜΠΛΕΚΩ. Γν. 549.

ΜΥΑΛΟ (Βλ. και ΛΟΓΙΚΟ, ΠΝΕΥΜΑ). Η κατεργαριά σημάδι μικρού μυαλού, Γν. 125.—Μεγάλα και μικρά μυαλά, 142.—Κάλιο να ξοδεύουμε το μυαλό μας για να υπομένουμε τις ατυχίες μας., 174.—Δεν υπάρχουν γιατρικά για τα στραβά μυαλά, 318.—Δεν μπορεί να σταθεί κανόνας στο μυαλό μιας γυναίκας, 346.—Τα μικρά μυαλά πληγώνονται από μικροπράματα, 357.—Ίσια μυαλά και στραβοκέφαλα, 448.—Δεν έχουμε μυαλό αν δεν ελπίζουμε μυαλό στους άλλους, 586.

ΜΥΘΙΚΟ ΨΑΡΑΚΙ. Γν. 630.

ΜΥΣΤΙΚΟ. Γν. 239, 584.

N

ΝΕΟΣ, ΝΙΑΤΑ, Ο νέος αλλάζει γούστα, Γν. 109.—Η ανατροφή τών νέων, 261.—Η νιότη αδιάκοπη μέθη, 271.—Η αδράνεια των γέρον και τα πάθη τών νέων, 341.—Νέοι, φυσικότητα και προστυχιά, 372.—Οι νέες που δεν θέλουν να είναι φιλάρεσκες, 418.—Οι νέοι κι οι γέροι τρελλοί, 444.—Τα γερατειά κι οι απολαύσεις τής νιότης, 461.—Οι νέοι που βγαίνουν στον κόσμο, 495.—Γυναίκα νέα κι άσκημη, 497.

ΝΙΚΗ. Γν. 615.

ΝΟΜΙΣΜΑ. Γν. 158, 603.

ΝΟΣΤΙΜΑΔΑ. Γν. 240.

ΝΟΥΣ. Βλ. ΠΝΕΥΜΑ.

ΝΤΡΟΠΗ, ΝΤΡΕΠΟΥΜΑΙ. Ντρέπονται πως αγαπηθήκαν, Γν. 71.—Ο φόβος τής ντροπής αιτία τής αντρείας, 213.—Η ντροπή, η γενναιότητα των αντρών κι η αρε-

τή τών γυναικών, 220.—Η ντροπή κρατεί αιχμάλωτη την κακία, 230.—Πενθούμε για να μην ντροπιαστούμε πως δεν κλαίμε, 233.—Θα ντρεπόμασταν για τις ωραιότερες πράξεις μας., 409.—Κι αν ντροπιαστούμε μπορούμε ν' αποκαταστήσουμε, 412.—Οι οξείς πόνοι τής ντροπής, 446.—Ντρεπόμαστε να ομολογήσουμε πως ζηλεύουμε, 472.—Δύσκολο να μιλήσουμε όταν ντρεπόμαστε να σωπαίνουμε, 556.—Η μετριοπάθεια στην καλοτυχία φόβος τής ντροπής, 565.

ΝΥΧΤΑ. Γν. 215.

Ξ

ΞΕΧΝΩ. Γν. 595.

Ο

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ. Γν. 167.

ΟΚΝΗΡΙΑ 237. (Βλ. και ΤΕΜΠΕΛΙΑ).

ΟΛΙΓΑΡΚΗΣ. Γν. 522.

ΟΜΙΛΙΑ. Γν. 137, 138, 342, 510. (Βλ. και ΚΟΥΒΕΝΤΑ).

ΟΜΟΛΟΓΙΑ, ΟΜΟΛΟΓΩ. Δεν τολμούμε να ομολογήσουμε τον φθόνο μας, Γν. 27.—Γιατί ομολογούμε τα ελαττώματά μας, 184.—Αληθινά καθώς-πρέπει είναι όσοι ομολογούν τα ελαττώματά τους, 202.—Ομολογούμε τά μικρά ελαττώματά μας για να κρύψουμε τα μεγάλα, 327.—Δεν ομολογούμε την τωρινή μας ζήλια, 472.—Η φιλαυτία δεν ομολογεί τα μίση της, 563.—Από ματαιοδοξία ομολογούμε τα ελαττώματά μας, 609.—Πρέπει να παρηγοριέται για τα λάθη του όποιος τα ομολογεί, 641.

ΟΝΟΜΑ, ΟΝΟΜΑΖΩ. Γν. 94, 606.

ΟΞΥΔΕΡΚΕΙΑ. Γν. 377.

ΟΡΕΞΕΙΣ. Γν. 531.

ΟΧΛΗΡΟΤΗΤΑ. Γν. 242, 451.

Π

ΠΑΘΟΣ, ΠΑΘΗ. Η διάρκεια των παθών μας, Γν. 5.—Το πάθος, ο ικανός κι ο ανόητος άνθρωπος, 6.—Τα πάθη κι οι μεγάλες πράξεις, 7.—Πάθος κι ευγλωτία, 8.—Γιατί είναι επικίνδυνα, 9.—Η αδιάκοπη γένεση παθών, 10.—Τα

πάθη γεννούν συχνά τ' αντίθετά τους, 11.— Τα πάθη δεν μπορούν να κρυφτούν 12.— Δείχνουμε ματαιοδοξία για τα άλλα πάθη μας, ποτέ για τον φθόνο, 27.— Ο έρωτας είναι τό πάθος τής κυριαρχίας, 68.— Ποιός έρωτας μένει μακριά από τ' άλλα πάθη, 69.— Πώς αντίστεκόμαστε στα πάθη μας, 122.— Πάντα κινδυνεύουμε να παρασυρθούμε από πάθη, 188.— Το πάθος που νοιώθουμε κι εκείνο που εμπνέουμε, 259.— Το πάθος, όπου η αγάπη του εαυτού μας κυριαρχεί είναι ο έρωτας, 262.— Η τεμπελιά είναι πάθος που νικά όλα τ' άλλα, 266.— Ο χωρισμός, τα μέτρια και τα μεγάλα πάθη, 276.— Οι γυναίκες παίρνουν συχνά τη φιλαρέσκεια τους για πάθος, 277.— Οι γυναίκες δυσκολότερα νικούν τη φιλαρέσκεια παρά το πάθος τους, 334.— Η αδράνεια των γέρον, τα πάθη τών νεών, κι η σωτηρία τής ψυχής, 341.— Τα πάθη φανερώνουν ταλέντα μας που είναι κρυμμένα, 404.— Το πάθος που μας γελοιοποιεί το περισσότερο, 422.— Η ματαιοδοξία είναι το πάθος που μας ταραίζει πάντα, 443.— Τι μας βάζουν τα πάθη μας να κάνουμε, 460.— Ποιό βίαιο πάθος ταιριάζει στις γυναίκες, 466.— Οι γυναίκες, τα πρώτα και τα κατοπινά πάθη τους, 471.— Το πάθος τής αλαζονείας κι η παραξενιές της, 472.— Τα πάθη τών αδύνατων ανθρώπων, 477.— Καινούριο και παλιό πάθος, 484.— Τα πάθη κι η θεραπεία τους, 485.— Η φιλαργυρία, το πάθος που λαθεύει πάντα, 491.— Οι ερωτημένοι, το πάθος τους και το πρόσωπο που αγαπούν, 500.— Ο άνθρωπος παραπονιέται για τα πάθη του, αλλά καταγίνεται να τα ικανοποιεί, 527.— Τα πάθη είναι οι ορέξεις τής φιλαυτίας, 531.— Το πάθος τής φιλαυτίας, 563.— Τα πάθη κι η κατάσταση του σώματός μας, 564.— Οι μεγάλες ψυχές και τα πάθη τους, 602.— Η αρετή, φάντασμα φτιαγμένο από τα πάθη μας, 606.— Η τεμπελιά, το πάθος το πιο άγνωστο, 630.— Οι γυναίκες παραδίνονται από αδυναμία μάλλον παρά από πάθος, 635.

ΠΑΙΝΕΥΟΥΜΑΙ. Γν. 552. (Βλ. και ΚΛΥΧΙΕΜΑΙ).

ΠΑΙΝΕΥΩ, ΕΠΑΙΝΟΣ. Σε τι χρωστούν οι πράξεις μας τον έπαινο ή την κατάκριση του κόσμου, Γν. 58.— Επαινούμε τη

φρόνηση που ωστόσο δεν μας εξασφαλίζει τίποτα.— Το γνώρισμα εξαιρετικής αξίας είναι να την επαινούν κι οι φθονεροί, 95.— Λέμε καλό για την καρδιά μας, όχι για το πνεύμα μας, 98.— Επαινώντας τούς άλλους θέλουμε να μαζεύουμε εμείς επαίνους, 146.— Δεν επαινούμε κανέναν χωρίς συμφέρον, 144.— Διαλέγουμε συχνά επαίνους φαρμακερούς, 145.— Υπάρχουν έπαινοι που κακολογούν, 148.— Λίγοι προτιμούν την ωφέλιμη επίκριση από τον βλαβερό έπαινο, 147.— Τι είναι η αποποίηση των επαίνων, 149.— Οι έπαινοι τονώνουν τα προσόντα μας, 150.— Επαινούμε κάποτε τον έναν για να κατακρίνουμε έναν άλλον, 198.— Δεν αξίζει να επαινούμε για την καλωσύνη του όποιον δεν μπορεί να φανεί κακός, 237.— Τι είναι εκείνο που θα έπρεπε να ταπεινώνει όσους φάνηκαν άξιοι για μεγάλους επαίνους, 242.— Η μεγαλοψυχία είναι ευγενικός τρόπος να μαζεύουμε επαίνους, 285.— Το συμφέρον αξίζει κάποτε να επαινεθεί και για τις καλές μας πράξεις, 305.— Όταν επαινούμε τούς ηγεμόνες για ανύπαρκτες αρετές τους, 320.— Ποιούς επαινούμε με την καρδιά μας, 356.— Συμμετέχουμε στις καλές πράξεις όταν τις επαινούμε με την καρδιά μας, 432.— Θα σύμφερνε να παραιτηθούμε από τους επαίνους αν πρόκειται να πάψουν και να μας κακολογούν, 454.— Μοιράζουμε επαίνους για να επωφεληθούμε απ' αυτούς, 530.— Επαινούμε επειδή είναι της μόδας να επαινέσουμε, 533.— Επικρίνουμε τον εαυτό μας για να μας επαινέσουν, 554.— Η μετριοφροσύνη αποβλέπει κυρίως σε λεπτότερους επαίνους, 596.— Επαινούμε την αρετή από συμφέρον μονάχα, 597.— Οι έπαινοι μας στερεώνουν στις αρετές, 598.— Ο έπαινος αυξάνει τήν εξυπνάδα, την ωμορφιά και την αξία. 599.

ΠΑΛΑΤΙ. Γν. 393.

ΠΑΛΙΑΝΘΡΩΠΟΣ. Γν. 317.

ΠΑΛΛΗΚΑΡΙ. Γν. 215, 504. (Βλ. και ΑΝΤΡΕΙΑ, ΓΕΝΝΑΙΟΤΗΤΑ).

ΠΑΝΙΚΟΣ. Γν. 215.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ. Γν. 93, 230, 504.

ΠΑΡΑΚΜΗ. Γν. 629.

ΠΑΡΑΞΕΝΕΥΟΥΜΑΙ, ΠΑΡΑΞΕΝΙΑ. Γν. 384, 523.

ΠΑΡΑΠΟΙΗΣΗ, Γν. 618.
 ΠΑΡΑΠΟΝΙΕΜΑΙ, ΠΑΡΑΠΟΝΟ. Γν. 89, 179, 233, 588.
 ΠΑΡΑΦΟΡΑ. Γν. 565.
 ΠΑΡΗΓΟΡΙΑ, ΠΑΡΗΓΟΡΙΕΜΑΙ. Γν. 93, 235, 325, 573, 630, 641.
 ΠΑΡΟΝ (ΤΟ). Γν. 491, 492. (Βλ. και ΣΗΜΕΡΑ).
 ΠΕΘΑΜΕΝΟΣ. Γν. 233, 612. (Βλ. και ΘΑΝΑΤΟΣ).
 ΠΕΙΘΩ. Γν. 8, 139, 327, 504.
 ΠΕΙΡΑ. Γν. 191, 405.
 ΠΕΙΣΜΑ, ΠΕΙΣΜΑΤΑΡΗΣ. Γν. 234, 265, 424.
 ΠΕΝΘΟΣ (ΘΛΙΨΗ). Γν. 232, 233, 355, 362, 619.
 ΠΕΠΟΙΘΗΣΗ. Γν. 622.
 ΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ. Γν. 563, 568.
 ΠΕΡΙΕΡΓΕΙΑ. Γν. 173.
 ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ. (Βλ. ΤΟ ΒΙΟΣ).
 ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ. Γν. 345, 470.
 ΠΕΡΙΦΡΟΝΗΣΗ, ΠΕΡΙΦΡΟΝΩ. Γν. 18, 186, 246, 248, 322, 504.
 ΠΙΚΡΙΑ. Γν. 479.
 ΠΙΣΤΕΥΩ. Γν. 265, 623.
 ΠΙΣΤΟΣ. Γν. 176, 381, 581.
 ΠΛΑΝΗ. Γν. 92.
 ΠΛΕΟΝΕΞΙΑ. Γν. 66.
 ΠΛΗΓΗ. Γν. 194.
 ΠΛΗΘΟΣ, Γν. 165.
 ΠΛΗΞΗ, ΠΛΗΤΤΩ (βλ. και ΑΝΙΑ). Γν. 141, 352, 555.
 ΠΛΗΡΩΜΗ, ΠΛΗΡΩΝΩ. Γν. 225, 228.
 ΠΛΟΥΤΗ, ΠΛΟΥΤΙΣΜΟΣ. Γν. 54, 212, 213, 301, 520.
 ΠΝΕΥΜΑ, ΝΟΥΣ. (Βλ. και ΛΟΓΙΚΟ, ΜΥΑΛΟ).
 Ο νους τραβά προς έναν σκοπό κι η καρδιά προς άλλον, Γν. 43.— Δύναμη και αδυναμία πνεύματος, 44.— Η γνώση στο πνεύμα, 67.— Τι είναι για το πνεύμα ο έρωτας, 68.— Εύκολο να γνωρίσουμε τα προτερήματα του πνεύμα-

τος, 80.— Πνεύμα και κρίση, 97.— Δεν λέμε καλό για το πνεύμα μας, 98.— Ευγένεια του πνεύματος, 99.— Φιλοφροσύνη τού πνεύματος, 100.— Όσα ξεπροβάλλουν τέλεια στο πνεύμα μας., 101.— Το πνεύμα κορόιδο τής καρδιάς, 102.— Όσοι ξέρουν το πνεύμα τους., 103.— Πνεύμα και καρδιά, 108.— Ελαττώματα του πνεύματος και γερατειά, 112.— Αστάθεια και αδυναμία πνεύματος, 181.— Η ζημιά που παθαίνουμε στο πνεύμα τών άλλων, 184.— Η ηλικία κι η εξασθένηση του πνεύματος, 222.— Η σοβαρότητα και τα ψεγάδια τού πνεύματος, 257.— Η γονιμότητα του πνεύματος, 287.— Ελαττώματα στη διάθεση και το πνεύμα, 290.— Προφορά γενέτειρας και πνεύμα, 342.— Τα μέτρια πνεύματα, 375.— Ταλέντα και πνεύμα, 404.— Μονόπλευρο πνεύμα, 413.— Διορατικότητα και πνευματικά χαρίσματα, 425.— Ανόητοι με πνεύμα, 451.— Ανόητος, πνεύμα, κρίση, 456.— Πνεύμα και τεμπελιά, 482.— Πιότερη τεμπελιά στο πνεύμα, 487.— Πνεύμα, ευθύτητα και λόξα, 502.— Εργασία και πνευματικά βάσανα, 535.— Μεγάλοι τής γης και πνευματική γαλήνη, 542.

ΠΝΕΥΜΑΤΩΔΗΣ. Γν. 140.

ΠΟΘΟΙ, ΕΠΙΘΥΜΙΕΣ. Ο πόθος τών φιλοσόφων να εκδικήσουν την αξία τους για την αδικία τής τύχης, Γν. 54.— Ποθώντας τά λιγότερο σπάνια χάνουμε τα πιο σημαντικά, 66.— Η άρνηση επαίνων επιθυμία διπλών επαίνων, 149.— Η επιθυμία να φανούμε άξιοι τών επαίνων, 150.— Επιθυμία να ξέρουμε ό,τι αγνοούν οι άλλοι, 173.— Αν ξέραμε τι ποθούμε, 439.— Ό,τι μας επιβάλλει να επιθυμήσουμε η γνώση, 469.— Ποθούμε σαν αθάνατοι, 511.— Πιστεύουμε ό,τι ποθούμε, 513.— Πιό εύκολο να σβύσουμε τον πρώτο πόθο, 540.— Πριν ποθήσουμε έντονα κάτι, 543.— Οι πόθοι τής φιλαυτίας, 563.— Δύσκολο να περιοριστούν οι πόθοι, 617.

ΠΟΛΕΜΟΣ, ΠΟΛΕΜΩ. Γν. 82, 219, 504.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ. Γν. 7, 15.

ΠΟΝΗΡΟΣ, ΠΟΝΗΡΙΑ. Γν. 394. (Βλ. και ΑΠΑΘΗ, ΚΑΤΕΡΓΑΡΙΑ).

ΠΟΝΟΣ. Γν. 233.

ΠΡΑΞΗ, ΠΡΑΞΕΙΣ. Οι αρετές, συμμαζωμα

από διάφορες πράξεις, *Γν.* 1.—Οι λαμπρές πράξεις τών πολιτικών, 7.—Οι μεγάλες πράξεις αποτελέσματα τύχης, 57.—Οι πράξεις μας έχουν το καλό ή κακό τους αστέρι, 58.—Ποια πράξη είναι μεγάλη, 160.—Αναλογία ανάμεσα στις πράξεις και τα σχέδια, 161.—Η νύχτα, κρύβοντας τις καλές και τις κακές πράξεις., 215.—Μιμούμαστε τις καλές και τις κακές πράξεις, 230.—Η υποκρισία του πένθους όσοι με τις πράξεις τους ζητούν να δείξουν πως η θλίψη τους θα λήξει με τη ζωή τους, 233.—Η τεμπελιά κάτι τρώει απ' όλες τις πράξεις μας, 266.—Οι χυμοί του σώματός μας επηρεάζουν τις πράξεις μας, 297.—Το συμφέρον κι οι καλές μας πράξεις, 305.—Οι πράξεις μας είναι σαν τις ακροστιχίδες, 382.—Η φιλαυτία μας βασανίζει σε όλες μας τις πράξεις, 509.—Την τύχη παράγουν αμέτρητες πράξεις., 615.—Από διαφορετικές πράξεις βγαίνουν πολλές αρετές, 631.

ΠΡΟΑΓΩΓΗ. *Γν.* 400, 401, 579, 615.

ΠΡΟΒΛΕΠΩ. *Γν.* 174, 264.

ΠΡΟΔΟΣΙΑ. *Γν.* 114, 120, 126.

ΠΡΟΚΑΤΑΛΗΨΗ. *Γν.* 268, 607.

ΠΡΟΣΒΑΛΛΩ. *Γν.* 14.

ΠΡΟΣΟΝΤΑ. *Γν.* 162. (Βλ. και ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ, ΠΡΟΤΕΡΗΜΑΤΑ, ΑΡΕΤΕΣ).

ΠΡΟΣΠΟΙΗΣΗ, ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ. Προσποίηση καρτερίας τών κατάδικων, *Γν.* 21.—Οι προσποιήσεις τού συμφέροντος, 39.—Η προσποίηση για την κοινωνική πρόοδο, 56.—Συνήθως η ειλικρίνεια προσποίηση, 62.—Οι επιτήδαιοι προσποιούνται πως επικρίνουν τις κατεργαριές, 124.—Τα φυσικά που προσποιούμαστε πως έχουμε, 134.—Η υποκρισία, η κακία κι η αρετή, 218.—Οι υποκρισίες στις θλίψεις μας, 233.—Η προσποίηση στα επαγγέλματα, 256.—Η προσποιημένη απλότητα, 289.—Τα φυσικά που καμωνόμαστε πως έχουμε, 493.—Λιγότερο δύσκολο να προσποιούμαστε αισθήματα που δεν έχουμε, 559.

ΠΡΟΤΕΡΗΜΑΤΑ. (Βλ. και ΠΡΟΣΟΝΤΑ, ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ, ΑΡΕΤΕΣ). Τα προτερήματα της ψυχής και του πνεύματος, *Γν.* 80.—Η φιλαυτία μας και τα προτερήματα των φίλων μας, 88.—Η κοινωνική ζωή και

τα προτερήματά μας, 90.—Γιατί υπερβάλλουμε τα προτερήματα των φίλων μας, 143.—Προτερήματα και χρησιμοποίησή τους, 159.—Τα προτερήματά μας που μας αδικούν, 251.—Προτερήματα άγνωστα σε όσους δεν τα έχουν, 337.—Προτερήματα που εκφυλίζονται σ' ελαττώματα, 365.—Τα ελαττώματά μας και τα προτερήματα των εχθρών μας, 397.—Ποιός γεννήθηκε με μεγάλα προτερήματα, 433.—Παίρνοντας το κάθε μας προτέρημα χωριστά., 452.—Περιφρονούμε τα προτερήματα που δεν έχουμε, 462.—Οι ελαφρόμυαλοι δεν έχουν αληθινά ελαττώματα ούτε γερά προτερήματα, 498.

ΠΡΟΤΙΜΗΣΗ. *Γν.* 46, 48, 81, 175.

ΠΡΟΦΟΡΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ. *Γν.* 342.

ΠΥΡΕΤΟΣ. *Γν.* 271, 638.

Ρ

ΡΗΤΟΡΑΣ. *Γν.* 8.

ΡΙΨΟΚΙΝΔΥΝΕΥΩ. *Γν.* 219, 302.

ΡΟΥΤΙΝΑ. *Γν.* 482.

Σ

ΣΕΒΑΣΜΑΤΑ, (ΤΙΜΕΣ). *Γν.* 55, 218, 399.

ΣΕΝΕΚΑΣ. *Γν.* 589.

ΣΘΕΝΟΣ. *Γν.* 19.

ΣΗΜΕΡΑ. *Γν.* 575.

ΣΙΩΠΗ, ΣΩΠΑΙΝΩ. *Γν.* 79, 556.

ΣΚΛΑΒΙΑ. *Γν.* 14,

ΣΚΟΠΟΣ. *Γν.* 219.

ΣΟΒΑΡΟΤΗΤΑ. *Γν.* 257.

ΣΟΦΟΙ. *Γν.* 20. (Βλ. και ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ κτλ.).

ΣΠΑΤΑΛΗ. *Γν.* 11.

ΣΠΟΥΔΑΙΟΣ. *Γν.* 307.

ΣΤΑΘΕΡΟΣ. Είμαστε σταθεροί από αδυναμία, *Γν.* 11.—Η σταθερότητα στον έρωτα, 175.—Δύο λογίων σταθερότητες στον έρωτα, 176.—Η σταθερότητα ούτε αξιοκατάκριτη, ούτε αξιέπαινη, 177.—Η σταθερότητα κι η αντίσταση στον έρωτα, 477.—Σταθερότητα και μείλιχό-

τητα, 479.— Η αντρειά στον πόλεμο κι η σταθερότητα, 614.— (Βλ. και ΚΑΡΤΕΡΙΑ).

ΣΤΕΝΟΚΕΦΑΛΙΑ. *Γν.* 265.

ΣΤΟΡΓΗ. *Γν.* 279.

ΣΤΡΑΒΟΚΕΦΑΛΟ. *Γν.* 318, 448.

ΣΤΡΑΤΟΣ. *Γν.* 393, 615.

ΣΤΡΕΨΟΔΙΚΟΣ. *Γν.* 221.

ΣΥΓΧΩΡΩ, ΣΥΓΧΩΡΕΣΗ. *Γν.* 304, 330, 429, 455.

ΣΥΖΥΓΟΣ (ΓΥΝΑΙΚΑ). *Γν.* 364, 547.

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ. Γιατί οι γέροι δίνουν συμβουλές, *Γν.* 93.— Είμαστε γενναιόδωροι στις συμβουλές μας, 110.— Ειλικρίνεια και συμβουλές, 116.— Για να επωφεληθούμε από μια καλή συμβουλή, 283.— Συμβουλές και συμπεριφορά, 378.

ΣΥΜΜΕΤΡΙΑ. *Γν.* 240,

ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ. (Βλ. και ΔΙΑΓΩΓΗ, ΦΕΡΣΙΜΟ). *Γν.* 156, 378, 494.

ΣΥΜΠΟΝΙΑ. *Γν.* 264, 434, 463, 503.

ΣΥΜΦΕΡΟΝ. Το συμφέρον μιλεί πλήθος γλώσσες, *Γν.* 39.— Το συμφέρον τυφλώνει κι ανοίγει τα μάτια, 40.— Πρέπει να κανονίζουμε την κυριαρχία τών συμφερόντων μας, 66.— Η φιλία αμοιβαίος σεβασμός συμφερόντων, 83.— Το συμφέρον μόνο γεννά τη φιλία, 85.— Ο καθένας με τις συμβουλές του επιδιώκει το συμφέρον του, 116.— Κατακρίνουν τις κατεργαριές για να τις χρησιμοποιήσουν σε κανένα μεγάλο συμφέρον, 124.— Δεν επαινούμε κανέναν χωρίς συμφέρον, 144.— Οι αρετές χάνονται μέσα στο συμφέρον, 171.— Η βαρεμάρα μάς κάνει ν'αμελούμε περισσότερο καθήκοντα παρά το συμφέρον, 172.— Υπάρχει μια περιέργεια από συμφέρον, 173.— Το όνομα της αρετής εξυπηρετεί το συμφέρον, 187.— Οι θλίψεις μας έχουν συχνά αιτία το συμφέρον μας, 232.— Η γενναιοδωρία φιλοδοξία που θυσιάζει τα μικρά συμφέροντα, 246.— Το συμφέρον κινητοποιεί αρετές και κακίες, 253.— Εξαιρούμε δικαστές για τα παραμικρά μας συμφέροντα, 268.— Η αγαθότητα πνίγεται συχνά από το πιο μικρό συμφέρον, 275.— Εκείνοι που διαπραγματεύονται, τα συμφέροντα των εντολέων τους και το συμφέρον τής ευτυχίας τους, 278.

— Μόνο σαν πρόκειται για μικρά συμφέροντα ριψοκινδυνεύουμε, ... 302.— Το συμφέρον συχνά αιτία τών καλών μας πράξεων, 305.— Ευκολότερα θυσιάζουμε το συμφέρον παρά τα γούστα μας, 390.— Πολλοί θυσιάζουν μεγάλα μελλοντικά οφέληματα σε μικρά τωρινά συμφέροντα, 492.— Το συμφέρον, ψυχή τής φιλαυτίας, 510.— Για τόν φρόνιμο πιο συμφέρον να μην μαλλώνει παρά να νικά, 549.— Φιλαυτία και συμφέροντά της, 563.— Ο σεβασμός μας για τα συμφέροντα του γείτονα, 578.— Κατηγορούμε την κακία από συμφέρον, 597.— Η νίκη κι η επιδίωξη των ιδιαίτερων συμφερόντων εκείνων που πολεμούν, 615.— Τα κράτη παρακμάζουν όταν οι ιδιώτες παραβλέπουν το κοινό συμφέρον, 629.— Η τεμπελιά και τα συμφέροντά μας, 630.

ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΗ. *Γν.* 82.

ΣΥΜΦΟΡΕΣ. Έχουμε σθένος για να υπομένουμε τις ξένες συμφορές, *Γν.* 19.— Οι μεγαλύτερες συμφορές μας από τα εγκλήματατά μας, 183.— Η συμπόνια μας κι οι συμφορές μας, 264.— Η αδυναμία μάς παρηγορεί για τις συμφορές μας, 325.— Συμφορές και ευαισθησία μας, 464.— Ο θάνατος μεγάλη συμφορά, 504.

ΣΥΝΗΘΕΙΑ. *Γν.* 23, 109, 119, 426, 482.

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ. *Γν.* 510. (Βλ. και ΚΟΥΒΕΝΤΑ, ΟΜΙΛΙΑ).

ΣΥΝΟΜΩΣΙΑ. *Γν.* 614.

ΣΦΑΛΜΑΤΑ. *Γν.* 37. (Βλ. και ΛΑΘΗ).

ΣΧΕΔΙΑ. Τα μεγάλα σχέδια των πολιτικών, *Γν.* 7.— Οι μεγάλες πράξεις και τα μεγάλα σχέδια, 57.— Προδοσία και προμελετημένο σχέδιο, 120.— Μεγάλη πράξη και μεγάλο σχέδιο, 160.— Αναλογία ανάμεσα στις πράξεις και τα σχέδια, 161.— Η τεμπελιά κάτι τρώει απ' όλα τα σχέδια, 266.— Η φιλαυτία και τα σχέδιά της, 563.— Μεγάλες ψυχές και μεγάλα σχέδια, 602.

ΣΩΜΑ, (ΚΟΡΜΙ). Η φύση και τα όργανα του σώματος, *Γν.* 36.— Η διάταξη των οργάνων τού σώματος, 44.— Η χάρη τού κορμιού, 67.— Τι είναι ο έρωτας για το κορμί, 68.— Υγεία ψυχής και υγεία σώματος, 188.— Αρρώστειες τής ψυχής και του σώματος, 193.— Οι πληγές τού σώ-

ματος, 194.— Η ηλικία κι η εξασθένηση του σώματος, 222.— Η σοβαρότητα μυστήριο τού σώματος, 257.— Οι χυμοί τού σώματος κι η θέλησή μας, 297.— Τεμπελιά στο κορμί και την ψυχή, 487.— Φιλαυτία χωρίς συμφέρον, σώμα χωρίς ψυχή, 510.— Η σωματική εργασία και τα πνευματικά βάσανα, 535.— Φρονιμάδα ψυχής, υγεία σώματος, 541.— Οι δυνατοί τής Γης κι η σωματική μας υγεία, 542.— Έρωτας και ψυχή, ψυχή και κορμί, 576.

Τ

ΤΑΛΕΝΤΟ. Γν. 404, 468, 505, 569, 594.

ΤΑΠΕΙΝΟΣ, ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗ. Γν. 254, 358, 534, 537.

ΤΑΠΕΙΝΩΝ, ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ. Γν. 213, 254, 272, 536.

ΤΑΡΑΧΗ. Γν. 20, 488.

ΤΕΜΠΕΛΙΑ. (Βλ. και ΟΚΝΗΡΙΑ). Επιείκεια και τεμπελιά, Γν. 16.— Τεμπελιά και καθήκον, 169.— Η δύναμη της τεμπελιάς, 266.— Η βιασύνη να πιστέψουμε το κακό είναι αποτέλεσμα τεμπελιάς, 267.— Η μετριοπάθεια τεμπελιά τής ψυχής, 293.— Εύκολα ομολογούμε την τεμπελιά μας, 398.— Το πνεύμα αφοσιώνεται από τεμπελιά σε ό,τι τού είναι ευχάριστο, 482.— Τεμπελιά στο πνεύμα και το κορμί, 487.— Η τεμπελιά στα σύνορα των αρετών, 512.— Οι τεμπέληδες σπρώχνουν τούς άλλους στη δουλειά, 587.— Η τεμπελιά το πιο άγνωστο πάθος, 630.

ΤΕΧΝΗ. Γν. 1, 8, 20, 162, 404, 605.

ΤΙΜΗ, ΤΙΜΕΣ. Πάθη και τιμή, Γν. 12.— Η τιμή για τον κόσμο, 215.— Κίνδυνοι και τιμή, 219.— Η αποκτημένη τιμή, 270.— Διαπραγματεύσεις, συμφέροντα και τιμή επιτυχίας, 278.— Μετριοπάθεια και τιμή πολέμου κατά της φιλοδοξίας, 293.— Πως υποκλέβουμε εκδηλώσεις τιμής, 399.— Οι βασιλιάδες ορίζουν τήν τρέχουσα τιμή τών ανθρώπων, 603.

ΤΙΜΙΟΤΗΤΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ. Η τιμιότητα των γυναικών αγάπη τής ησυχίας τους, Γν. 205.— Ματαιοδοξία, ντροπή, ιδιοσυγκρασία και αρετή γυναικών, 220.— Η τιμιότητα των γυναικών βαρετό επάγγελμα, 367.— Τίμιες γυναίκες θησαυροί κρυμμένοι, 368.

— Τίμια γυναίκα θησαυρός κρυμμένος, 552.— Η τιμιότητα των γυναικών τέχνη να φαίνονται τίμιες, 605.

ΤΟΛΜΗΡΟΣ. Γν. 11.

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ. Γν. 211.

ΤΡΕΛΛΑ. Το πάθος τρελλαίνει τόν επιτηδειότερο, Γν. 6.— Ο τρελλός τής Αθήνας, 92.— Η τρέλλα κι οι εποχές τής ζωής μας, 207.— Όποιος ζει δίχως τρέλλα, 209.— Γερνώντας γινόμαστε πιο τρελλοί, 210.— Μεγάλη τρέλλα να είσαι φρόνιμος όταν..., 231.— Τρέλλες μεταδοτικές, 300.— Η χρησιμότητα της τρέλλας, 310.— Γιατροικά για την τρέλλα, 318.— Γυναίκες, εξυπνάδα, τρέλλα, 340.— Ο καθώς-πρέπει μπορεί ν' αγαπήσει σαν τρελλός, 353.— Τρελλοί και ψυχική διάθεση, 414.— Ζωηράδα γέρον και τρέλλα, 416.— Οι γέροι τρελλοί, 444.— Τίποτα δεν ικανοποιεί έναν τρελλό, 538.— Ο Αθηναίος τρελλός κι ο γιατρός του, 588.— Τρέλλα και γνώση, 592.

ΤΡΟΠΟΙ. Γν. 260.

ΤΡΥΦΕΡΟΤΗΤΑ. Γν. 233, 235.

ΤΡΩΓΩ. Γν. 593.

ΤΥΦΛΩΣΗ. Γν. 563, 585.

ΤΥΧΗ. Οι αρετές και η τύχη, Γν. 1.— Η μετριοπάθεια πόθος να φανούμε ανώτεροι της τύχης μας, 18.— Για να υπομείνουμε την καλή και κακή τύχη, 25.— Τα καπρίτσια τής τύχης, 45.— Ψυχική διάθεση και τύχη, 47.— Δυστυχισμένοι που κολακεύονται για την καταδρομή τής τύχης, 50.— Ήρωες και τύχη, 53.— Φιλόσοφοι και τύχη, 54.— Μεγάλες πράξεις, σχέδια, τύχη, 57.— Πράξεις και τύχη, 58.— Η εύνοια της τύχης, 60.— Ευτυχία, χαρακτήρας, τύχη, 61.— Γνώση και τύχη, 105.— Αξία, φύση και τύχη, 153.— Ελαττώματα και τύχη, 154.— Η τύχη κι η στραβή διαγωγή τών ευτυχισμένων, 227.— Μετριοπάθεια και παρηγοριά τών μετρίων για τη λίγη τους τύχη, 308.— Τύχη και ανοησίες, 309.— Η γνώση στη διάκριση της τύχης, 323.— Μεγάλοι άνθρωποι και τύχη, 343.— Κρυμμένες ιδιότητες και τύχη, 344.— Η τύχη φανερώνει τις αρετές και κακίες, 380.— Η τύχη τυφλή, 391.— Πρέπει να κυβερνούμε τήν τύχη μας, 392.— Υπεροχή ανεξάρτητη από την τύχη, 399.

— Η τύχη μάς ανυψώνει και με τα ελαττώματά μας, 403. — Τύχη και κρυμμένα ταλέντα, 404. — Τύχη και ψυχική διάθεση κυβερνούν τον κόσμο, 435. — Όταν η τύχη μάς ξαφνίζει, 449. — Για να εγγυηθούμε για τις πράξεις θα έπρεπε να εγγυηθούμε για την τύχη μας, 574. — Ο φόβος μάς κρατεί στα όρια τών κτημάτων που μας έδωσε η τύχη, 578. — Γύρισμα των πάντων και τύχες τού κόσμου, 625. — Πράξεις, τύχη και αρετές, 631.

Υ

ΥΓΕΙΑ. Υγεία ψυχής και σώματος, Γν. 188.

— Πρέπει να κυβερνούμε την υγεία μας, 392. — Φρονιάδα ψυχής, υγεία σώματος, 541. — Οι δυνατοί τής Γης κι η υγεία μας, 542. — Εγκράτεια, υγεία, πολυφαγία, 593. — Υγεία και υπερβολική δίαιτα, 633.

ΥΠΕΡΒΟΛΗ, ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΟΣ. Γν. 336, 338, 464, 608, 610.

ΥΠΕΡΟΧΗ, Γν. 399.

ΥΠΕΡΟΨΙΑ. Γν. 37, 285, 450 (βλ. και ΑΛΛΑΖΟΝΕΙΑ).

ΥΠΗΡΕΤΗΣ, ΥΠΗΡΕΣΙΑ. Γν. 264, 504.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ. Οι υποθέσεις έχουν ιδιαίτερο σημείο προοπτικής, Γν. 104. — Υποθέσεις κι αρρώστειες που τις παροξύνουν τα γιατρικά, 288. — Υποθέσεις και ευκαιρίες, 453. — Οι άλλοι βαρύνονται όταν τους διηγούμαστε τις υποθέσεις μας, 510. — Η φιλαυτία κι οι υποθέσεις της, 563. — Δεν είμαστε σχεδόν ποτέ φρόνιμοι στις σοβαρές υποθέσεις μας, 591. — Τεμπελιά κι υποθέσεις, 630.

ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ (βλ. ΠΡΟΣΠΟΙΗΣΗ).

ΥΠΟΛΗΨΗ (ΚΑΛΗ ΦΗΜΗ). Φιλόσοφοι, περιφρόνηση πλούτου, δρόμος προς την υπόληψη, Γν. 54. — Η καλή χρησιμοποίηση μέτριων προσόντων δίνει υπόληψη, 162. — Τιμιότητα κι υπόληψη γυναικών, 205. — Πάντα μπορούμε ν' ανακτήσουμε την υπόληψή μας, 412. — Θάνατος κι επιθυμία ν' αφίσουμε καλή φήμη, 504. — Η υπόληψη μας για τα συμφέροντα του γείτονα, 578.

ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ. Γν. 38.

ΥΠΟΤΑΓΗ, Γν. 254,

ΥΠΟΧΡΕΩΝΩ, ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ. Γν. 139, 299, 581.

ΥΠΟΨΙΑ. Γν. 514, 611.

Φ

ΦΑΙΝΟΜΕΝΙΚΟΤΗΤΑ. Γν. 302.

ΦΑΝΤΑΣΙΑ. Γν. 287, 478, 504.

ΦΑΡΜΑΚΑ. Γν. 504.

ΦΕΡΣΙΜΟ, (βλ. και ΔΙΑΓΩΓΗ, ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ). Γν. 163, 170.

ΦΗΜΗ. Γν. 205, 233, 268, 504. (βλ. και ΥΠΟΛΗΨΗ).

ΦΘΟΝΟΣ. Μετριοπάθεια και φόβος τού φθόνου, Γν. 18. — Ο φθόνος πάθος δειλό και ντροπιασμένο, 27. — Ο φθόνος μανία που δεν ανέχεται το καλό, 28. — Αξία, και αναγνώρισή της απ' όσους τη φθονούν, 95. — Η φήμη μας εξαρτιέται από ανθρώπους που μας φθονούν, 268. — Όσοι πρωτοβγαίνουν στον κόσμο κι ο φθόνος μας για όσους είναι φτωχοί, 280. — Η αλαζονεία κι ο φθόνος, 281. — Φθόνος και μίσος, 328. — Φθόνος και αληθινή φιλία, 376. — Ζήλεια γυναικών και φθόνος, 406. — Η έλλειψη φθόνου, 433. — Η ευτυχία τών άλλων, η διάρκειά της, κι ο φθόνος μας, 476. — Ανιδιοτελείς και φθονεροί, 486.

ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑ. Γν. 11, 167, 491, 492.

ΦΙΛΑΡΕΣΚΕΙΑ. Η φιλαρέσκεια του να μη δείχνουμε φιλαρέσκεια, Γν. 107. — Η φιλαρέσκεια κι οι γυναίκες, 241. — Οι γυναίκες, το πάθος και η φιλαρέσκεια, 277. — Όρια γυναικείας φιλαρέσκειας, 332. — Οι γυναίκες ευκολότερα νικούν το πάθος παρά τη φιλαρέσκεια, 334. — Αγάπη και φιλαρέσκεια, 349. — Φθόνος και φιλία, φιλαρέσκεια και αγάπη, 376. — Φιλάρεσκες γυναίκες, ζήλεια και φθόνος, 406. — Οι νέες που δεν θέλουν να φαίνονται φιλάρεσκες, 418.

ΦΙΛΑΥΤΙΑ. Η φιλαυτία κόλακας..., Γν. 2. — Ανεξερεύνητη η φιλαυτία, 3. — Φιλαυτία κι επιτηδειότητα, 4. — Φιλαυτία, γούστα, γνώμες, 13. — Φιλόσοφοι και φιλαυτία, 46. — Φιλία και φιλαυτία, 83. — Η φιλαυτία και τα προτερήματα των φίλων μας, 88. — Η αλαζονεία κι η φιλαυτία, 228. —

Όταν η φιλαυτία μοιάζει να γίνεται κορόιδο τής καλωσύνης, 236.— Η αφοσίωση εφεύρεση της φιλαυτίας, 247.— Η ανατροπή τών νέων κι η φιλαυτία τους, 261.— Η ζήλεια, η φιλαυτία κι ο έρωτας, 324.— Ευτυχίες, δυστυχίες και φιλαυτία, 339.— Η φιλαυτία, που τυφλώνει, φωτίζει επίσης, 494.— Η φιλαυτία δεν βοηθεί στο να μη φοβούμαστε το θάνατο, 504.— Η τιμωρία τού ανθρώπου: η θεοποίηση τής φιλαυτίας του, 509.— Το συμφέρον ψυχή τής φιλαυτίας, 510.— Η ευσέβεια των ηγεμόνων, δεύτερη φιλαυτία, 518.— Τα πάθη ορέξεις τής φιλαυτίας, 531.— Η φιλαυτία, 563.— Η χαρά για την ευτυχία τών φίλων μας αποτέλεσμα της φιλαυτίας μας, 582.— Η φιλαυτία κόλακας, 600.— Φιλαυτία κι απανθρωπιά, 604.— Η φιλαυτία μεταμφιέζει τīs κακίες μας σε αρετές, 607.

ΦΙΛΙΑ. Έρωτας, μίσος, φιλία, Γν. 72.— Γιατί είμαστε ευμετάβλητοι στις φιλίες μας, 80.— Όταν προτιμούμε τούς φίλους από τον εαυτό μας κάνουμε το κέφι μας, 81.— Η φιλία ένας συνεταιρισμός, 83.— Οι φίλοι, η δυσπιστία μας, η απάτη τους, 84.— Το συμφέρον γεννά τη φιλία μας, 85.— Η φιλαυτία μας και τα προτερήματα των φίλων μας, 88.— Απαρηγόρητοι όταν μας προδίνουν οι φίλοι μας, 114.— Όταν ζητούμε συμβουλές από τους φίλους μας, 116.— Οι φίλοι μας κι η επιτολαιότητά μας, 179.— Παρηγοριούμαστε για τις κακοτυχίες τών φίλων μας, 235.— Εκείνοι που διαπραγματεύονται θυσιάζουν τα συμφέροντα των φίλων τους στη δική τους επιτυχία, 278.— Υπερβάλλουμε την τρυφερότητα των φίλων μας, 279.— Οι φίλοι μας, κι η δυσπιστία μας σ' αυτούς και στον εαυτό μας, 315.— Τα αισθήματά μας για τους φίλους μας κι η επίκριση των ελαττωμάτων τους, 319.— Ο φθόνος κι η αληθινή φιλία, 376.— Η μεγάλη προσπάθεια τής φιλίας, 410.— Τι μας κρύβει τα ελαττώματα των φίλων μας, 426.— Οι περισσόροι φίλοι μάς αηδιάζουν από τη φιλία, 427.— Ποιά ελαττώματα των φίλων μας συγχωρούμε, 428.— Όταν οι φίλοι μάς απατήσουν, 434.— Η ευγνωμοσύνη μας, που κάνει χρεώστες μας τους φίλους μας που μας ευεργέτησαν, 438.— Γιατί δεν συγκινεί τīs γυναίκες η φιλία, 440.— Στη

φιλία είμαστε πιο ευτυχισμένοι με όσα αγνοούμε, 441.— Ο έρωτας λιγότερο σπάνιος από τη φιλία, 473.— Η καταστροφή τού γείτονα αρέσει σε φίλους κι εχθρούς, 521.— Ο αληθινός φίλος το μεγαλύτερο αγαθό, 544.— Όσοι ξαναφιλιώνουν πρέπει να προσέχουν τη φιλία τους, 560.— Η ευτυχία τών φίλων μας κι η χαρά μας, 582.— Η κακοτυχία τών φίλων μας, 583.— Η φιλία μας και η ψυχρότητα των φίλων μας, 590.— Ο χαμός τών φίλων μας κι η θλίψη μας, 619.

ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ, κλπ. Οι μεγάλες πράξεις, η φιλοδοξία κι η αντιζηλία, Γν. 7.— Οι ατυχίες τών μεγάλων ανθρώπων κι η φιλοδοξία τους, 24.— Η αποστροφή στο ψέμα κι η φιλοδοξία τής αξιοπιστίας, 63.— Φιλοδοξία κι αδυναμία επιτυχίας, 91.— Το πένθος στις φιλόδοξες γυναίκες, 233.— Η γενναιοδωρία, φιλοδοξία μεταμφιεσμένη, 246.— Η τεμπελιά κάποτε ισχυρότερη από τη φιλοδοξία, 266.— Η μετριοπάθεια κι η φιλοδοξία, 293.— Η μετριοπάθεια ανακηρύχτηκε αρετή για να περιοριστεί η φιλοδοξία τών μεγάλων, 308.— Έρωτας και φιλοδοξία, 490.— Οι φιλόδοξοι είναι δυστυχισμένοι, 522.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ, ΦΙΛΟΣΟΦΟΙ. Φιλοσοφία και βία, Γν. 22.— Οι φιλόσοφοι κι η ζωή, 46.— Οι φιλόσοφοι κι η περιφρόνηση του πλούτου, 54.— Οι φιλόσοφοι κι η περιφρόνηση του θανάτου, 504.— Οι φιλόσοφοι κι η καταδίκη τού πλούτου, 520.— Οι φιλόσοφοι και τα παραγγέλματά τους, 589. (Βλ. και ΣΟΦΟΙ).

ΦΙΛΟΦΡΟΣΥΝΗ. Γν. 100.

ΦΙΝΕΤΣΑ. Γν. 128.

ΦΟΒΟΣ. Η επιείκεια οφείλεται και σε φόβο. Γν. 16.— Εκτελούμε ανάλογα με τους φόβους μας, 38.— Ο έρωτας κι ο φόβος, 75.— Η αγάπη τής δικαιοσύνης φόβος μην αδικηθούμε, 78.— Η μεταμέλεια είναι μάλλον φόβος, 180.— Η αντρεία κι ο φόβος, 215.— Τη φιλαρέσκεια των γυναικών συγκρατεί ο φόβος, 241.— Ως πού φτάνει ο φόβος, 370.— Η ελπίδα κι ο φόβος χωριστοί, 515.— Η μετριοπάθεια κι ο φόβος, 565.— Δικαιοσύνη, και φόβος μήπως χάσουμε ό,τι μάς ανήκει, 578.— Πότε φοβόμαστε ν' αντικρύσουμε το πρόσωπο που αγαπούμε, 640.

ΦΡΟΝΗΣΗ. (Βλ. και ΓΝΩΣΗ). Γν. 65, 182.

ΦΡΟΝΙΜΑΔΑ, ΦΡΟΝΙΜΟΣ (Βλ. και ΓΝΩΣΗ).

Φερσίματα που μοιάζουν γελοία μα είναι φρόνιμα, Γν. 163.— Μοιάζουμε φρόνιμοι όταν οι τρέλλες μας είναι ανάλογες με την ηλικία μας, 207.— Γερνώντας γινόμαστε πιο τρελλοί και πιο φρόνιμοι, 210.— Μεγάλη τρέλλα να θέλεις να είσαι ο μόνος φρόνιμος, 231.— Λίγα αρκούν για να ευτυχήσει ο φρόνιμος, 538.— Φρονιμάδα και ψυχή, υγεία και σώμα, 541.— Ο φρόνιμος αποφεύγει να μπλέκει, 549.— Οι πιο γνωστικοί είναι φρόνιμοι μόνο στα αδιάφορα ζητήματα, 591.

ΦΡΟΥΤΑ. Γν. 274, 291.

ΦΤΩΧΕΙΑ, ΦΤΩΧΟΣ. Γν. 54, 535.

ΦΥΣΗ. Τα πάθη είναι σαν μια έμφυτη τέχνη, Γν. 8.— Γιατί μας έδωσε την αλαζονεία η φύση, 36.— Τους ήρωες δεν τους κάνει η φύση μόνη, 53.— Η φύση δίνει την αξία, 153.— Η φύση χαράζει όρια στις αρετές και τις κακίες, 189.— Η φύση δίνει την καλωσύνη και την αντρειά, 365.— Η φύση κρύβει μέσα στο πνεύμα μας ταλέντα..., 404.— Ο Θεός έδωσε ταλέντα στον άνθρωπο, όπως φύτεψε δέντρα στη φύση, 505.

ΦΥΣΙΚΑ (ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ). Γν. 134, 175, 470, 493.

ΦΥΣΙΚΟΤΗΤΑ. Γν. 372, 431, 557, 618.

ΦΩΝΗ. Γν. 249, 255.

ΦΩΤΙΑ. Γν. 75, 276, 520.

Χ

ΧΑΡΑ. Γν. 582.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ. Γν. 61, 241, 601. (Βλ. και ΨΥΧΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ).

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ. Γν. 240.

ΧΑΡΗ. Γν. 67, 274, 426.

ΧΑΡΙΖΩ. Γν. 236.

ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ. Γν. 425, 437. (Βλ. και ΠΡΟΣΩΝΤΑ, ΠΡΟΤΕΡΗΜΑΤΑ, ΑΡΕΤΕΣ).

ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ. Γν. 255.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΕΣ ΑΡΕΤΕΣ. Γν. 358.

ΧΡΩΣΤΩ. Γν. 228, 438.

ΧΩΡΙΑΤΗΣ. Γν. 129.

ΧΩΡΙΣΜΟΣ. Γν. 276.

Ψ

ΨΕΓΑΔΙ. Γν. 257.

ΨΕΜΑ, ΨΕΥΤΙΑ. Γν. 63, 282, 489, 504.

ΨΥΧΗ. Προτερήματα της ψυχής, Γν. 80.— Η υγεία της ψυχής, 188.— Αρρώστειες της ψυχής, 193.— Ελαττώματα της ψυχής, 194.— Η αφοβία δύναμη της ψυχής, 217.— Η μετριοπάθεια τεμπελιά της ψυχής, 293.— Οι νέοι, οι γέροι κι η σωτηρία της ψυχής τους, 341.— Από τι εξαρτιέται η ψυχική γαλήνη, 488.— Το συμφέρον ψυχή της φιλαυτίας, 510.— Η φρονιμάδα υγεία της ψυχής, 541.— Έρωτας και ψυχή, ψυχή και κορμί, 576.— Μεγάλες ψυχές, 602.— Η τεμπελιά κι η ψυχή, 630.

ΨΥΧΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ (βλ. και ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ). Οι μεγάλες πράξεις αποτελέσματα της ψυχικής διάθεσης, 7.— Μετριοπάθεια, καλοτυχία και ψυχική διάθεση, Γν. 17.— Τα καπρίτσια της ψυχικής διάθεσης, 45.— Η ψυχική διάθεση διατιμά το κάθε τί, 47.— Διαφορές ανάμεσα στα είδη θάρονους, και διαφορές ανάμεσα στις ψυχικές διαθέσεις, 215.— Ελαττώματα στην ψυχική διάθεση, 290.— Διάφορες όψεις στην ψυχική διάθεση, 292.— Οι τρελλοί, οι ανόητοι κι η ψυχική διάθεση, 414.— Τύχη και ψυχική διάθεση κυβερνούν τον κόσμο, 435.

Ω

ΩΜΟΡΦΙΑ. Έπαινοι κι ωμορφιά, Γν. 150.— Γυναικών αυστηρότητα κι ωμορφιά, 204.— Νοστιμάδα κι ωμορφιά, 240.— Στολίδια κι ωμορφιά, 401.— Γυναικών αξία κι ωμορφιά, 474.— Γυναίκας νιάτα κι ωμορφιά, 497.— Έπαινος κι ωμορφιά, 599.— Αλήθεια κι ωμορφιά, 626.— Η ωμορφιά των ατέλειωτων πραγμάτων, 627.

ΩΦΕΛΗΜΑΤΑ. Γν. 492.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006